

RAILWAY & BICYCLE
TIDENDE og OMEGNS BLAD

INNLEDNING:

Dagen er 12. desember, klokken er 2000 og vi er i ferd med å legge siste hånd på verket. Vi startet med en adresseliste med 39 personer og dette skrivet inneholder svar fra 30 av disse. Det er en svarprosent vi må si oss riktig fornøyd med når vi tar i betraktning at adresselisten ikke var fullstendig ajour. Vi mangler adresse fullstendig på to stk (Guttorm Endrestøl og Arild Botne) og er usikre på fire-fem andre. (Hvis det er noen som finner feil i listen bør de ta kontakt med en av de undertegnede slik at vi kan få korrigert den. Listen vil nemlig fungere som grunnlag for neste redaksjonskomitees arbeid.) Det er faktisk bare to har sagt de ikke ville svare (ingen nevnt, ingen glemt). Vi går ut fra at de som har valgt å la være å svare har gode grunner for dette og avstår derfor fra å dele ut den lovede sjikane. Vi vil i alle fall sende resultatet til alle, og håper at de som ikke svarte nå kommer med neste gang når de ser hvilken oppslutning prosjektet har fått. Det skal forøvrig påpekes at resultatet slik det er blitt var avhengig av en ganske utstrakt purreterror både skriftlig og telefonisk.

Det ferdige produkt er frembragt ved hjelp av de mest avanserte teknikker. Vi har lånt en tekstbehandlingsmaskin fra Veritas og har skrevet inn alle innleggene på datadiskette (floppy disk (datalelse)). På den måten kunne vi skrive innleggene etterhvert som de kom inn og først sette dem sammen når vi var sikre på at de siste etternølere var inne. Systemet manglet imidlertid automatisk orddeling og da vår kjennskap til orddelingsregler er noe mangelfull håper vi at leserne tilgir oss eventuell bommerter.

Redaksjonskomiteen har besluttet at jobben skal gå på omgang og vil selv foreta den høytidelige overdraging av vervet til neste gruppe. Hvorvidt vi skal prøve å lage en årlig avis er litt usikkert og mest opp til den kommende komite. Men vi er stemt for å prøve å få det hele inn i faste former, og da er vel en årlig utgave den beste løsningen.

Peers forslag om samling i Trondheim på Y-dag neste år synes vi er en glimrende ide, og utnevner herved Peer til koordinator for et slikt prosjekt. De som er interessert i å være med bes henvende seg til Peer, som får i oppgave å undersøke mulighetene i Trondheim.

Regnskapet for avisen ser ut som følger:

Innbetalt avgift	20x10kr	200.00
Porto, konvolutter, etc		188.45
Driftsres. før skatter og avskr.		10.50

Ikke medregnet er papiirutgifter (ca.500kr) og leie av kopi- og tekstbehandlingsmaskin (ca.200kr?). Slik at sluttresultatet blir et underskudd på 688.45kr.

Det har vært hyggelig å høre fra dere alle sammen. Takk for innsatsen og på gjenhør.

GOD JUL!

Olav Braathun

Einar

Magne

TERJE ANDERSEN:

Når man skal skrive et innlegg som dette blir man tvunget til å tenke litt kritisk igjennom hva en har gjort siden studietiden og det liv en lever for tiden. Min "karriere", om man får bruke et slikt ord har nok vært noe forskjellig fra det jeg kanskje hadde tenkt meg på NTH

Endel generelle opplysninger om min status er gitt nedenfor:

Arbeidssted: Det norske Veritas, Høvik
Arbeidsoppgaver: Risiko- og sikkerhetsanalyser
Familiestatus: Ugift/barnløs/ensom
Fritidssysler: Sykling, skiturer, fotturer, volleyball, veving, lesing og TV-titting
God helsetilstand

For nærmere opplysninger om hva jeg har gjort siden NTH legger jeg ved et Curriculum Vitae som jeg brukte ved søknad på en jobb for en stund siden. Hvis man skal være selvkritisk må jeg si at jeg er litt misfornøyd med de oppgaver jeg arbeider med og hvordan jeg bruker mitt eget liv.

Curriculum Vitae (sterkt fork.)

Stilling : 1976 - d.d. Surveyor, Det norske Veritas, Industri og Offshore Divisjonen. Sikkerhetsanalyser og kvalitetssikring.
Tidligere : 1974 -1976 Biblioteksleder, Det norske Veritas erfaring Litteraturovervåkning, oppbygging av informasjonssystemer
1972 - 1974 Bibliotekaraspirant, Hovedbiblioteket, NTH. Biblioteksteoretisk utdanning for akademikere, Statens Bibliotekskole.

Terje Andersen.

ULF JOHAN AXEL BOHMAN:

Artig ide med en klasseavis, selv om det er særdeles ille at vi må skrive selv, og for en pris! Jeg kan imidlertid ikke fordra sjikane som går utover meg selv, derfor følgende innsats

Arbeid: Tre år i Akergruppen (Nylands Verksted) med arbeid innenfor materialstyring, langtidsplanlegging, marketing, budsjetter samt diverse rasjonaliserings- og administrative prosjekter. Typisk 8-4 jobb med en masse skrivebordskuff-rapporter.

Fra 1.1.78 har jeg drevet konsulentfirma i kompaniskap med en økonom, og under firmanavnet BOHMAN & RAMBERG, Bedriftsrådgivere forsøker vi å skaffe oss levebrød av å selge konsulenttjenester innenfor administrasjon. Ingen 8-4 jobb og svært få rapporter (50% av alle bedriftsledere kan ikke lese).

Familie: Gift 1975. Ektefelle Torunn Bohman (ikke rød-strømpe). Barn: Axel, f. 6.8.1978(bråkebøtte, men han blir nok ikke den eneste).

Fritid: Tidligere mye friluft og reiser, nå barnestell og husarbeid. Samt jobb.

Fremtidsplaner: Spekulerer på å ta en del år i utlandet, men vi får vel se. Intet konkret ennå. Satser ellers mye på å unngå å få fast jobb igjen. Målsetter meg at konsulentvirksomhet gir den ønskede fleksibilitet som jeg savner i et ansettelsesforhold (fleksibel arbeids- og fritid m.m.)

Hils Olav
Ulf Bohman

ERIK BOYE:

Endelig har jeg fått somlet meg til å skrive litt om meg selv. Min yndlingsbeskjeftigelse.

Familie: Gift med Ida, to sønner, Anders(5 1/2år) og Mads (1 1/2år). Ida jobber som førskolelærer og gutta er med i barnehagen.

Bolig: Schöningsgate 43, Oslo 3. Flytter sannsynligvis til neste høst (innen Oslo).

Jobb: Jeg er ansatt ved avdeling for Medisinsk Fysikk ved Det norske Radiumhospital. Dette er en samle-avdeling for fysikere og teknikere ved hospitalet, og disse er så dedikert til visse avdelinger. Jeg jobber på Nukleærmedisinsk avdeling, dvs en avdeling der undersøkelser foretas ved hjelp av radioaktivt merkete forbindelser. Ved siden av dette arbeidet har jeg tusket litt innen strålingsbiologi. Mitt interessefelt her er dannelse og reparasjon av DNA trådbrudd i bakterien Escherichia coli. For tiden har jeg ett års stipend fra Landsforeningen mot Kreft for å avslutte dette arbeidet med henblikk på en doktorgrad.

Interesser forøvrig: Som gammel R&Ber har jeg holdt formen vedlike og vel så det, og deltar endel i turløp både med og uten ski. Dessuten spiller jeg litt fotball. Den beste trimmen får jeg av å løpe fram og tilbake til jobben (nesten) hver dag. Jeg prøver også å engasjere meg politisk, for tiden vil det si i kampen mot atomkraft.

Forfatteren vil rette en takk til Olav, veisjefen og andre som har gjort dette manuskript mulig

Erik Boye

JOHANNES BREMER:

Kjære Olav

Samtidig med at jeg fikk det unektelig litt truende brevet ditt (1.purring red.anm.). kom også en lignende ordre i posten fra medartianerne av 1968. OK. Jeg har altså ikke noe valg, det er bare å sette seg ned for å skrive rapport - samt forberede meg på periodisk tilbakevendende mimreaktivitet det neste halve århundre:

Etter diplomten arbeidet jeg ett år som vit.ass., men ble så innkalt til militærtjeneste. Var på Forsvarets Forskningsinstitutt hvor jeg bare langsomt ble kvitt en del traumer som fulgte i kjølvannet til oppholdet ved marinens rekruttskole på Madia. På FFI arbeidet jeg med brenselceller, korrosjon og elektrodeegenskaper.

Samme året giftet jeg meg med "ei trønderpia" - ikke helt ekte riktignok. Kunne konstatere at det gikk greit å skifte over fra barskap til farskap. Har etterpå bl.a. innehatt et univertetsstipend, vært i Finland - og arbeider nå som vit.ass. igjen ved Institutt for Røntgenteknikk. Skal levere fra meg en dr.ing. avhandling viet temaet kvadrupollinjer, og hva det siden blir til er usikkert

Men nå må jeg stoppe. En liten hånd trekker meg i albuen, og det betyr at gutten vår og jeg nå skal konsentrere oss om den mest makabre romanskikkelse i dette århundrets engelske litteratur: Ole Brum. (Makaber, Gamle Brum, PROTEST! red.anm.)

Vennlig hilsen
Johs

TORE BYE:

Hei,hei,hei,

Etter diplomten gikk jeg arbeidsledig et halv år. Søkte stilling som teknisk sjef på regionsykehuset i Trondheim, men de ansatte en annen. Deretter arbeidet jeg seks uker på Ranheim Papirfabrikk (avd for sekkehylser). (sjølproletarisering? red.anm.). Fra den 1/2-74 var jeg ansatt som lektor på Tromsø Yrkeskole, linjen for biokjemikere og fysiokjemikere.

Jeg giftet meg den 23/4-76 kl 1500-1503. Fikk en datter (med min kone) den 13/5-77 kl 0303 (4520g-54cm). I denne tiden tok jeg også en tre-fire eksamener i datafag ved Universitet i Tromsø.

Sa opp stillingen f.o.m 1/1-78 og begynte umiddelbart å studere medisin i Bergen. Beregnet å være ferdig i 1984 (ikke noe med Orwell å gjøre)

Dette skulle være det viktigste som har skjedd de siste årene etter folkeavstemningen. Håper du har det bra, og lever og blomstrer.

Hilsen Tore

P.S. Har fremdeles hår og skjegg i behold

P.P.S. Hils alle kjente.

ERIK DAHL:

Jeg var jo ikke på klassefesten og har liten kontakt med R&Bere nå. Botne ser jeg av og til, Teigen en gang i halvåret.

Tiden siden 72/73 har forløpt slik. Jeg var et drøyt år ved Veritas (dengang het avdelingen VMI) og arbeidet med forskning/utvikling innen ikke-destruktiv materialprøving, hovedsaklig prøving av plastmaterialer for småbåter. Fra høsten 74 har jeg vært ved NTH, Elektroavd. og deltatt i utvikling/forskning i forbindelse med optiske fibre. I mars i år avsluttet jeg dr.ing-graden med en avhandling om systemegenskaper (pulsrespons) til optiske fibre - eksperimentelt og teoretisk. Fiberoptikken har nå begynt å bli tatt opp av industrien, og jeg har det siste året vært betalt av Standard Telefon og Kabelfabrikk, - som stipendiat ved NTH. Meningen er da at jeg fra august 79 skal arbeide ved STK/Økern med fibersystemer/fiberkabelproduksjon.

Privatlivet. Ja det tar også litt tid. Jeg giftet meg nokså rett etter diplomene og har nå to små - en datter (4år) og en sønn (1år). De tar jo sin tid - særlig minstemann er aktiv - men de har også gitt meg og Wenche mange rike stunder. Men idretten har det gått utover - bortsett fra å delta i intern (og litt ekstern) fotball har jeg nok "forfalt". Vi bor nå i en rekkehusleilighet i Skjetnemarka, men det er altså trolig at det blir Oslo fra sommeren 79.

Nå har jeg svart på arbeid og familie. Så var det fritid. Den er det altså ikke så mye av - men jeg har i den siste tiden deltatt litt i menighetslivet her i Skjetnemarka. Dette vil kanskje forbause noen, men tingene forandrer seg av og til. Framtidsplanene er å fortsette med elektronikk - kanskje noe mer i retning av industri, fortsette og skifte bleier, men ellers prøver jeg å peile inn litt selv hva man skal bruke de neste 10 årene til

Erik Dahl

PEER DALBERG:

Ærede Olav V

Kjære klassekamerater, med ekte- eller evt andre feller

Heder til initiativtakerene for dette utmerkede tiltak som jeg håper vil vise seg å ha livets rett

Siden dette er første nummer av klasseavisa, vil det kanskje være på sin plass å begynne "selvbiografien" i 1973 (i den ærede Olavs år 5? (Etter å ha konsultert den kjente Olavolog Olaff Vektingorix mener vi at 1973 må ha vært Olavs år 4. red.anm.)). Etter avsluttet diplom, mai 1973, ble jeg ansatt som vit.ass. ved Inst. for Eksperimentalfysikk. Der jobbet jeg i fem år med lyssspredning (Ar-laser) på vekselvirkende brownskepartikler i løsning. - Ellers kan jeg jo fortelle at tradisjonen med R&B mesterskap i friidrett delvis er blitt holdt i hevd også etter 1973 (nå også med bankett).

Etter fullført dr.ing. studium i feb. 1978, flyttet jeg til Høvik hvor jeg nå er ansatt i Det norske Veritas, avd for Ikke-destruktiv materialprøving (jeg er stort sett å treffe på tlf. (02) 128670). Jeg holder nå på med et forskningsprosjekt om sprekkdybdemåling i støpegods ved hjelp av ultralyddiffusjon. Har også vært et par turer i Nordsjøen. Har ingen planer om å forlate Veritas, foreløpig.

Det er ingen formelle endringer på familiefrenten. (Hva med uformelle endringer? red.spr)

Hva med en samling i Trondheim på Y-dag 1979? Det må da snart være vår tur?

Ha det godt alle sammen
Peer Dalberg

LEIF RUNAR FORSTH:

Kjære Olav

Takk for brev. Jeg er for tiden vit.ass. ved institutt for teknisk fysikk og skal etter planen avslutte et dr.ing studium før jul. Jeg vil fortsette som vit.ass. en stund til, og har for tiden ingen andre yrkesmessige planer enn å bli ferdig med dr.ing graden.

Jeg er gift, har ikke barn. Av fysiske aktiviteter trener jeg fremdeles karate. En for meg viktig fritidsaktivitet er å meditere, noe jeg bruker ca. 2 timer daglig på. Ellers har jeg ingen faste aktiviteter. Av gamle klassekamerater omgås jeg Per Teigen og Arvid Næss

Jeg synes tiltaket med en "klasseavis" er o.k., og ønsker dere lykke til. (Takk, den trengte vi. red.anm.)

Hilsen
Leif Runar Forsth

EVEN FØRLAND:

Kjære Olav V

Takk for brev, her følger opplysningene:

Arbeid: Juli 74-mai 75: Stipendiat, Kjemisk avdeling, Norges Geologiske Undersøkelse. Arbeidet var knyttet til logging av borehull gjennom sulfidmalmer; apparaturkonstruksjon.

Mai 75-oktober 76: Vit. ass., Institutt for silikat og høytemperaturkemi, NTH. Skulle her gi unge fysikerspirer motivasjon for kjemi. Forskningsprosjekt: Metodikk og apparaturer for bestemmelse av ionetransporttall gjennom membraner

Oktober 76-februar 78: Sivilarbeider, Matematisk inst, NLHT.

Mars 78- : Universitetstipendiat, Institutt for fysikalsk kjemi, NTH

Familie: Er nå involvert i et samliv.

Framtidsplaner: Jeg ville gjerne gjøre en innsats i et utviklingsland. Håper at det bestialske Smith-regimet i Rhodesia snart faller. Jeg vil gjerne være med å bygge et fritt Zimbabwe. Jeg vil også vurdere om jeg kan gjøre noe innen fredsforskning. Virksomheten ved SIPRI (Stockholm International Peace Research Institute) virker interessant.

Hilsen
Even Førland

HÅKON HELLAND:

Arbeider vesentlig med:

- Teknisk/økonomiske analyser for norske aviser.
 - Anvendelse av EDB i taktisk/strategisk planlegging i bedrifter.
 - Distribusjonssystemer, spesielt avisdistribusjon (planlegging distribusjon og styring av løssalgopplag).
- I noen målestokk arbeider jeg også med:
- Vurdering av minidatamaskiner (Har ansvaret for drift av en Prime-400 maskin).
 - Mikrodatamaskiner.

Er tilslutt også noe involvert i instituttets administrasjon (Har laget et system for prosjektplanlegging/oppfølging)

Familie: Ugift.

Fritid: Leser Skriften og er sammen med mennesker som tror på Jesus og betrakter Bibelen som sann i alle deler.

Framtidsplaner: Hvis jeg får leve i denne verden har jeg foreløpig ingen planer om annet arbeid. Men jeg kan godt tenke meg noen tid i industrien om en passe jobb byr seg.

Politisk innstilling: Upolitisk.

Håkon Helland

SVEIN-EGIL HJELMTVEDT:

Kjære Olav

Som du sikkert kjenner til, er jeg vel den blant oss som har fjernet meg lengst fra det jeg ble utdannet til. Jeg driver som tømrer (bygger hus) og har siden sist avlagt svenneprøve. Dermed har jeg på en måte skaffet meg en ny "utdannelse" etter 4års læretid. Dette yrket trives jeg med, og jeg kommer til å fortsette som håndverker til tross for min bakgrunn

Fysikken har jeg imidlertid ikke lagt helt bort. Jacob A. Nøtthellen og undertegnede har i flere år jevnlig kommet sammen og frisket opp gamle kunnskaper fra f.eks Feynman og Taylor & Wheeler (Hvem T&W? red.anm.), og også utdypet og utvidet emneområdene. Men dette er altså helt på hobbybasis

Familieforholdene er akkurat som de var i studietiden, og for tiden bor og arbeider jeg i Asker. Men jeg minnes Trondheim og Railway & Bicycle B&SC hver gang jeg aksler R&B-trøya for å ta en løpetur eller skitur

Med R&B-hilsen
Svein-Egil Hjelmtvedt

WIGGO HAAVARD HOLM:

Kjære Olav V (eller var det Olav V)

Siden jeg ikke hadde anledning til å treffe deg under 5-års phæsten (igjen en av de utallige utenlandsreisene) for å minnes våre gamle utskielser, tenkte jeg å begynne der vi forlot hverandre sist, i den gamle stad

Det hadde seg nemlig slik at jeg sommeren 73, etter en mengde (snublende) forsøk i Samfunnet, traff den eneste rette trønderinde og giftet meg med henne. Den samme sommeren ble jeg etter flere søknader til forsvaret endelig opptatt ved en 10 ukers rekruttskole på Værnes. Vi ble deretter tvangsflyttet til Skedsmo for å delta i Forsvarets lugubre aktiviteter på Kjeller. Det var i denne tida vi klarte å lage vår første datter.

Vi flyttet så til Oslo. En særdeles fruktbar og oppbyggende periode i vårt liv. For min egen del gikk noe av tiden med til å vurdere patentsøknader. (Et nytt eksempel på fysikerens anvendelighet). Grunnlaget ble nå lagt for en fot i olja og vi flyttet til det kontinentale Stavanger. Datter nummer to kommer og kona blir hjemmeværende (status). Inntil i sommer tråkket jeg mine sko for Statoil. Arbeidet bestod av formasjonsevaluering (!) eller tolkning av olje/gass reservoiregenskaper. I sommer tok jeg skrittet helt ut og arbeider nå for Phillips Petroleum. Arbeidsoppgavene består i produksjonskoordinering på Ekofisk feltet (mer og mer anvendelig).

Når det gjelder framtidsplaner skal det bare siteres (WH):
En kan si hva en vil om Stavanger, men noe Trondheim er det ikke!

Vi vestlendinger satser på at 10-års phæsten holdes mer sentralt

Med mange hilsner fra
Wiggo H. Holm

ATLE HONNE:

Det 4. året på NTH tok jeg fagkombinasjonen måleteknikk, samtidig som jeg fikk med meg en del fag fra komb. biofysikk og medisinsk teknologi. Hovedoppgaven behandlet optiske målinger i blod. Etter at den var innlevert begynte jeg som medisinsk fysiker, senere omdøpt til laboratoriefysiker, ved Det Norske Radiumhospital, der jeg har arbeidet til nå. Arbeidsområdet er vesentlig innenfor røntgendiagnostikk, der jeg tar meg av all virksomhet som grenser inn mot fagområdet fysikk, uten at jeg har noe med den enkelte pasient å gjøre.

Mot slutten av studietiden begynte jeg å spille badminton i NTHI. Det gav mersmak, og jeg har spilt aktivt i noen år i Oslo. I forbindelse med dette har jeg også brukt mye tid til administrasjon. Fordi badmintonhallen er stengt om sommeren, har jeg i de siste årene spilt tennis utendørs. Også dette har jeg stor glede av, selv om det ikke gir så effektiv fysisk trening som badminton. Av andre spesielle fritidsaktiviteter kan jeg nevne at jeg i et par år har drevet med folkedans og bl.a. vært to turer i utlandet (med lånt bunad).

Foreløpig har jeg ikke lagt meg til familie, men jeg er på jakt etter en bolig som egner seg til det. Ut over det har jeg egentlig ingen klare fremtidsplaner.

Atle Honne

STEINAR HUSE:

Kjære aktive studiekamerater.

Det er bra med folk som tar initiativ - særlig når initiativene er gode. Og takk for det! Mitt bidrag følger - forhåpentlig ikke for sent.

Hvor mange av dere er det som har blitt "blazer og slips" ingeniører - de vi husker fra kantina? Mitt arbeidsantrekk er for tiden felt- eller arbeidsuniform. Tittelen er tøy-mester, og det som det dreier seg om er logistikk og vedlikehold i forbindelse med teknisk vedlikehold ved TLF/ Brig N.

Før jeg kom til Bardufoss for ett år siden, var jeg i Hærens Forsyningskommando, Oslo. Arbeidsområde, teknisk utvikling og anskaffelse. Stridsvogner og elektrooptikk. Jeg regner med å returnere til HFK neste høst. Her på Bardufoss er det godt å være. Når været slår til som i år har Nord-Norge mye å by på. Når det gjelder produktiviteten siden NTH, ligger jeg dårlig an. Familien består fortsatt av 4.

Min viktigste lærdom fra NTH: Mange rare mennesker er bra mennesker. Ha det godt alle sammen

Steinar Huse

PETER KLAVENESS:

Kjære Magne, Terje, Einar og dere andre

Jeg setter pris på deres initiativ om klasseavis. Jeg lengter hjem i ny og ne og gleder meg til å høre nytt om kameratene. Det er vanskelig å få tid til noe som helst midt i mitt hektiske liv, men et initiativ som dette fortjener noen minutter.

Etter at jeg forlot Norge og "støygruppa" i Det norske Veritas i april 1977 prøvde jeg meg i 13 måneder som uavhengig akustikk-konsulent i Auckland, New Zealand. Det var en nokså voldsom opplevelse. Kultursjokket var vanskelig å overkomme, og etter at det hadde gitt seg var det klart at vi ikke hadde tenkt å slå oss til der. Jeg lærte mye om det å drive egen butikk - det ble liksom ingen tid til å slappe av å glemme jobben, men samtidig var det tilfredstillende å ha ansvar for egne handlinger og ikke ha noen sovepute å lene seg på når det ellers kunne føles fristende. Det var et hardt år, men meget lærerikt - både faglig og sosialt. Selv om det økonomiske klimaet i New Zealand for tiden er dårlig klarte vi oss tålelig bra p.g.a. diverse skattelettelser for selvstendige næringsdrivende.

I løpet av vår tid der nede tok jeg fram min gamle hobby motorsykelkjøring, noe som var ganske trivelig i det milde klimaet og som muliggjorde en rundreise på Sør-øya i sommerferien (januar). Imidlertid fikk jeg også erfare sportens skyggesider da jeg kjørte av veien om aftenen siste dag i januar. Heldigvis havnet jeg omtrent i bakgården på den lokale politistasjon og ble tatt vel hånd om. To uker på sykehus og to måneder omtrent strak på ryggen ble resultatet av en ryggskade, men ellers var ulykken svært velkommen, for den New Zealandske staten forsørget meg i tre måneder da akustikk-butikken lå i dødvannet. Jeg føler meg omtrent normal nå, 9 måneder senere.

Vi pakket i hop alle eiendelene igjen og reiste til USA og California, der jeg hadde fått jobb i et konsulentfirma i Santa Clara nær San Jose, sør for San Francisco. Vi tilbrakte to måneder med slektinger - temmelig stressende sosialt og mere bilkjøring enn de fleste ville sette pris på for mitt vedkommende. Nytt kultursjokk; rett fra søvnige lille

New Zealand isolert i Stillehavet til Superstaten der den mest hardkokte materialisme og hippiens eskapisme eksisterer side om side, og der verdens mange problemer slår en i ansiktet for hvert skritt en tar. Men på tross av overbefolkning, hete, tørke, smog, bilkjøring, tidspress og andre forhold, har vi funnet oss bedre til rette her enn i New Zealand. Menneskene er aktive og interesserte, og det var det vi savnet i N.Z., selv om vi hadde mange venner. For tiden holder vi til i Sacramento. Jeg arbeider fremdeles på deltid i Santa Clara - en uke her og en uke der. Det er for langt å pendle daglig. Resten av tiden går jeg på ett-årig pedagogisk seminar for lærere i Steinerskolen. Det er underlig å leve to liv som hver for seg krever full innsats og spiller på to så forskjellige sider av min åndelige og sjelelige kapasitet. Ved siden av gir jeg pianotimer og prøver så godt jeg kan å være familiefar. En ting er i hvert fall sikkert - det er ikke ett kjedelig øyeblikk i løpet av dagen.

Karen, kona mi, gir fiolinundervisning og er dagmamma ved siden av en rekke andre interesser. Mine to døtre er nå 6 og 3 år gamle. Den eldste er begynt i 1.klasse på Steinerskolen her i Sacramento. I skrivende stund (15. oktober) er det fremdeles 30-35 grader C om dagen her, og jeg savner høsten hjemme. Litt regn ville gjøre godt!

Peter Klaveness

DAGFINN LØVHAUG:

Arbeid: En mangel på initiativ kombinert med stor tilpassningsevne gjør at jeg fremdeles er på samme sted geografisk som første år etter diplomene. Stedet er Forsvarets Forskningsinstitutt på Kjeller. Her driver jeg med såkalt biologisk forskning på grunnplanet, sentrert rundt en av våre hvite blodceller. Prøver å snekre sammen en avhandling for den filosofiske doktorgrad som bør være innlevert i løpet av 1979.

Familie: Gift med f.t. sosialskollelev Tove Sundby (kirkelig vielse 27/9 1975). Ingen barn. Bor i rekkehusleilighet i Skjettenbyen (7000 mennesker) like ved Lillestrøm.

Fritid: Jobben min betrakter jeg også som en hobby, og følgelig tar den en betydelig del av fritiden. En sped begynnelse som bridgespiller på NTH har utviklet seg til en lidenskap. To kvelder i uka og i tillegg noen weekender tilbringes rundt det grønne bord. Når så en kveld er satt av til gammeldans, blir det bare sporadiske fysiske utskjeielser i form av landeveistraving og/eller dilt på ski i marka.

Framtidsplaner: Jeg regner med ytterligere tre år på FFI, hvorav ett går med til et opphold i USA. Dernest vil jeg gjerne flytte nordover til Tromsø hvis det skulle dukke opp en ledig stilling ved universitetet der. Trondheim er også aktuelt. Om dette skulle skjære seg har jeg (u)realistiske planer om å bli bonde.

Vennlig hilsen
Dagfinn Løvhaug

ARVID NÆSS:

Hei igjen

Det er ikke lett å få skrevet bidraget sitt når en har en 10 mndr. gammel krabat som hele tiden vil være med. Og det bringer oppmerksomheten naturlig over på det viktigste som har skjedd meg siden sist: Ei kone og en sønn. For de som ikke har møtt kona mi - hun heter Eli Brandrud og er arkitekt. Sønnen heter Arild, forøvrig litt av en plugg

Resten tar jeg i kronologisk orden. Etter å ha avsluttet en toillat fysikk-diplom (litt etterpå-klokskap) i mars -73, begynte jeg direkte på lic.-grad i ren matematikk. Fornuften i en slik avgjørelse kan en nok diskutere, men morsomt var det. Jeg skal heller ikke underslå at jobben jeg nå har skylder jeg studiet. Avhandlingen ble levert i desember -75, og etter et par arbeidsløse måneder i Oslo, fikk jeg min nåværende jobb i Norges Skipsforskningsinstitutt her i Trondheim. Vi har nettopp flyttet inn i det nye Marintekniske Senter på Tyholt, i tilknytning til det gamle Skipsmodell-tanken

På det litt mer private plan, er det å fortelle at vi har kjøpt oss et stort gammelt hus nede på Singsaker, nemlig Nedre Alle 5. Så hvis noen av dere skulle være i beit for et sted å overnatte i Trondheim en gang, er dere hjertlig velkommen. Dog kan jeg ikke garantere standarden.

Med hilsen
Arvid Næss

EINAR NØDTVEDT:

Kjære klassekamerater

Det er bare å innse det, erkjennelsens time kommer også til redaksjonskomiteer. Vi skriver idag 10. desember og det er rimelig å anta at de siste etternølere er kommet inn slik at det er på tide å gripe pennen for meg også.

For å begynne med familien så har den nå nådd ny norsk standard for kjernefamilier(2+2 modellen), og består foruten undertegnede av: Turid, tilnærmet trønderpia(Kristiansund) og ansatt som bibliotekar i Norges Bank; Ane, 5 år og Per-Christian 18 måneder. Vi synes vi har gjort vår plikt mot etterslekta og har ingen planer om noen videre bidrag til jordens befolkningsoverskudd.

Karrieren er det ikke stort å si om. Etter et kort mellomspill som vit.ass. ved Institutt for databehandling på NTH brakte Turids studieplaner oss til Oslo. Her begynte jeg hos A.S. Computas (datterselskap av Det norske Veritas) 1. september 1974 og har vært der siden. Jeg har jobbet som systemkonsul(ent) og programmerer og har hovedsaklig syslet med "on-line databasesystemer". (Dagens lille impermeable jargon). Jobben har vært interessant og faglig utfordrende, men akkurat for tiden føler jeg at tiden kanskje er moden for en

liten klimaendring. Jeg har tatt forsiktig kontakt med etpar amerikanske universiteter med sikte på ett års studieopp- hold, men det er langt fram til konkrete prosjekt.

Når det gjelder den personlige utvikling anes et mønster. Fra anarkist og EF-motstander på Møllenberg, via nølende SV-sympatisør i leiegård i Waldemar Thranesgt, til politisk inaktiv borger i 4-mannsbolig på Skøyen med ideell 1/4-part i 1300 kvadratmeter hage og utsikt til Madserud tennisbaner. "Forborgeliggjøringa" går sin gang, og selv om ønsket etter å bryte ut av og til kan være sterkt binder bordet og alle de forpliktelser man har lagt seg til. Stort sett trives jeg imidlertid utmerket og planlegger nå den videre utvikling via rekkehus på Røa til enebolig i Bærum og livsvarig medlemskap i Høyre.

Fritiden opptas for en stor del av familien, men jeg får da tid til litt bridgespilling og volleyball innimellom. Volleyballgruppa i Veritas bedriftsidrettslag er forøvrig sterkt preget av gamle R&Bere i og med at både Terje og Mangne er med i tillegg til undertegnede. Jeg har også klart å lure meg med på en kort etappe i Holmenkollstafetten de siste to årene (heldigvis er det ingen av de andre som vet hvor langsomt det går) så kroppen forfaller ikke helt.

God jul allesammenn og på gjenhør neste år (!)?
Einar Nødtvedt

JOHN OVE OTTESTAD:

Olav Graathun, Lerpe Stiftskappelani

Otis begynte sin postfysikalske karriere som EDB-ikke-spesialist på vårt alles kjære RUNIT. Oh man, I RAN IT. "Bare tull alt samma, 100 ansatte, masse papir, gjorde ingen ting, HE,HE!". Men for å gjøre en kort historie lang, jeg fikk bitaversjon, gikk i "guard mode" og flyttet sørover.

Her ga jeg meg storkapitalen i vold, gled mesterlig gjennom Hydros mur av kontrapioner og provokatører, og inn i olje-divisjonen. Ikke verst for en mann med mitt rulleblad HE,HE. For å dekke over de siste spor fra en svunnen fortid trådte jeg inn i ektestanden, og i skrivende stund er jeg 1 + 8/9 barns pappa. En dekkaksjon med visse adspredende og vederkvegende bieffekter.

Ellers beflitter jeg meg på å gi inntrykk av å være en veltilpasset ung mann. Jeg reiser med tog hver morgen, og er lett kjennelig ved min uhemmede lesing av andres aviser (på Lierskogen er avisombæringen tilpasset lokale behov - hos avisbudene). Alle ferdafolk som passerer Lierskogen er forøvrig velkomne.

P.S. Til slutt benytter jeg anledningen til å framlegge for et sakkyndig forum Olavs siste landevinning innen feltet asynkron flerfasefotografering. Dette fototekniske gjennombrudd representerer imidlertid bare begynnelsen - bildene ble refusert for bruk på kontobevis.

John Ottestad.

ROLF NICOLAI PETERSEN:

Ærede Olav!

Hallo folkens!

Først en honnør til initiativtakerene for klassefesten og "klasseavisen". Dette er tiltak som forhåpentligvis vil utvikle seg til å bli tradisjon. Jeg hadde ikke anledning til å delta på klassefesten i vår, men håper å komme sterkere igjen ved en annen anledning selv om arrangementstedet da også blir like langt ute i periferien.

Og så over til min livshistorie etter studiene. Jeg leverte diplomoppgaven (informasjonsbehandling) i mars 1973. Deretter ble det militærtjeneste. Først rekruttskolen på Madla, så to måneder på Håkonsvern. De siste 11 måneder ble avtjent på Studieadministrasjonen på NTH, med kaffedrikking og litt programmering som hovedbeskjeftigelse.

Sommeren 1974 giftet jeg meg, flyttet tilbake til Bergen og begynte å jobbe på EDB-avdelingen ved A/S Bergens Mekaniske Verksteder. Her har jeg stort sett arbeidet med utvikling og innføring av administrative EDB-systemer. Jeg har trivdes så pass bra ved BMV at jeg fremdeles etter 4 1/2 år jobber der.

I februar i år fikk vi en sønn som selvfølgelig er blitt familiens hovedperson og den dominerende fritidsbeskjeftigelse

Av øvrige fritidsaktiviteter kan nevnes at jeg i løpet av tre sesonger har vært med på å spille BMVs nystartede bedriftshåndballlag fra 5. til 2.divisjon. Ellers har vi hytte i den bergenske skjærgård og det er en tidkrevende men behagelig hobby i sommerhalvåret

Vennlig hilsen
Rolf Nicolai Pettersen

AASBJØRN PÅLSHAUGEN:

Hei!

Jeg har etter at jeg forlot Trondheim flyttet til litt mer hjemlige trakter ved Mjøsa. Desverre har jeg havnet på den gale sida, i Gjøvik, men som kompensasjon har jeg flott utsikt til den rette sida i allefall.

Her sliter jeg for Norges framtid og lykke ved å jobbe i grunnskolen. Mer presist i Vardal ungdomsskole, Opplands største og mest overbefolkede, hvor jeg jobber som rådgiver. I departementalt språkbruk vil det si at jeg tilhører "det sosial-pedagogiske personell". Ca 2/3 av jobben er avsatt til slikt arbeid, resten undervisning i realfag, men også valgfag som elektronikk og sjakk.

Familien består for tiden av 3.5 personer, men nærmer seg asymptotisk 4 etter som våren og mai kommer nærmere og nærmere. Forhåpentligvis får vi en knekk på kurven slik at den stabiliserer seg på 4 i slutten av mai. Toril er for tiden hjemmeværende, men sysler litt med arbeidstue o.l. og har planer om å vende tilbake til yrkeslivet når slekta er sikret fortsettelse. Vi har allerede en datter som fylte 3 år i høst, og som ellers fyller mye av foreldrenes tid, og dere som alt har to vet vel at det ikke blir vesentlig mindre å gjøre når barneantallet øker til det dobbelte!

Fritida brukes ellers stort sett til å konsolidere stillingen. Den eneste organiserte aktivitet jeg driver er å spille sjakk, meget interessant, men en tidkrevende hobby. Interesefeltet ellers er stort så man må dele seg litt her og der. Gjør fortvilte forsøk på å holde alderstilleggene unna ved å spille bedriftsfotball og gå på ski, men det er mye som tyder på at det trengs mer drastiske midler hvis katastrofen skal unngås.

Ha det godt alle sammen, og skulle dere være i nærheten av Gjøvik så stikk innom.

Aasbjørn Pålshaugen

JO SANDBU:

Jeg avsluttet NTH-studiene i et bedagelig tempo. Etter 4. årskurs (biofysikk) var jeg ett år i Warszawa. Der forleste jeg meg ikke på fysikk, men derimot giftet jeg meg. Diplomarbeidet gjorde jeg ved Statens senter for epilepsi utenfor Oslo. Jeg ble pappa på denne tiden, og da jeg nølte noe med å avslutte diplomten holdt Høgskolen fullstendig på å miste interessen for meg som student. Men jeg ble da siv.ing. jeg og.

Siden gjaldt det å finne seg en jobb. Det som bød seg var kremmeryrket. Jeg gjorde ikke furore som salgsingeniør i medisinsk instrumentering, og det er fremdeles langt mellom ultralyddiagnostikk maskiner her i landet. Jeg gav meg med det i sommer. Så tenkte jeg å slå meg på EDB. Det var da jeg fant at kombinasjonen Øst-europeisk ektefelle og offentlige datasentraler var en dårlig kombinasjon. Er man i overvåkningspolitietts arkiver så er man der. Det er bare litt ubehagelig å få vite at man er en sikkerhetsrisiko. Karrieren er altså enda i sin spede begynnelse, men fylg med i neste bolken.

Jo Sandbu

GUNNAR SLETVOLD:

Hallo studiekamerater!

Flotte greier at noen endelig hadde initiativ nok til å få satt dette krønikeprosjektet ut i livet. Det ville være trist om vi som hadde slikt et lite og kompakt miljø i Trondheim, skulle miste all kontakt for framtida. Full honnør til Magne og Einar. (Mer, Mer red.anm.)

Når det gjelder familiære facts er det ikke skjedd endringer siden vi forlot Trondheim. Jeg er fortsatt gift med Marianne og guttungen vår kalte vi i sann svenskroyalistisk ånd, Bertil.

Sommeren 1973 satte vi kursen sørover til Saugbruksforeningen i Halden hvor diplomarbeidet ble avlagt fram til jul. Oppgaven gikk ut på å beregne teknisk-økonomiske aspekter ved ulike gjenvinningsgrader av den kokevæsken som brukes til å frigjøre fibre i veden.

Selv om jeg ikke hadde absorbert så forferdelig mye av Matsons optimaliseringsteorier, var det i hvert fall ut fra resonnementet om å gjøre det beste ut av en gitt situasjon som gjorde at jeg valgte å ta militærtjenesten ved Befalskolen for Ingeniørvåpenet på Hvalsmoen ved Hønefoss. Her var det bare sivinger i troppen som utmerket seg positivt på alle måter, unntatt ved militær opptreden og tankegang. Befalskolen varte seks måneder, mens jeg i de siste seks månedene arbeidet ved Hærens Forsyningskommando i Oslo, forøvrig under ikke ukjente kaptein Huse's kommando.

Marianne og Bertil hadde i mellomtida flyttet til Oslo hvor vi bodde fram til våren 1976 da vi anskaffet oss borettslagsleilighet på Rykkinn. Det var derfor naturlig at jeg primært søkte jobber i Oslo-området. Jeg endte opp med noe så lite "fysikk-sk" som forsikring. Stillingeni teknisk avdeling i Norden Forsikring medførte branntekniske inspeksjoner, risikovurderinger, premiesetting og reassuransemessige betraktninger. Avdelingen var organisert slik at hver av oss ingeniørene hadde ansvaret for all service til ca. 50 større industribedrifter. Dette ga god innsikt i flere bransjer innen vårt næringsliv og stor kontaktflate på ulike plan i bedriftene. Som så mange jobber ble det imidlertid mye rutine etterhvert. Mest frustrerende var det å arbeide med branntekniske spørsmål, et felt som ser ut til å ha svært lav prioritet hos våre myndigheter. Jeg hadde imidlertid fattet interesse for forsikringsfaget og ønsket meg en stilling hvor jeg også kunne arbeide med det utstrakte reassuranseapparat som ligger bak alle større dekninger.

Og sannelig dukket ikke den rette anledningen opp til rett tid da Statoil søkte forsikringsmedarbeider. Jeg titrådte stillingen 1. juli i år og hittil må jeg si at erfaringene er bare positive. Siden det meste av Statoils virksomhet er forbundet med risiko, får jeg tilfredstilt mitt behov som "halvstudert røver" for å være ajour med det som skjer, uten å måtte fordype meg i detaljstudier. Samtidig er stillingen særdeles utadvent med stor kontaktflate både innad i Statoil og utad i inn- og utland.

Litt vanskeligere har det nok vært for Marianne som da vi flyttet hadde ett år igjen av sine studier ved Statens Lærerskole i Handels- og Kontorfag i Bærum. Hun må nå ta dette året som deltidsstudent og pendle fram og tilbake.

Men bortsett fra været, som har vært ganske for jævli her siden vi flyttet, og et boligproblem som vi begynner å se slutten på, liker vi oss godt på vestkysten alle tre.

Gunnar

TORGEIR SVINNING:

Olav V Graathun

Flott at noen har tatt seg på tak til å få gjenopprettet kontakten mellom medlemmene av Olav's stolte bande. Jeg vil først beklage at jeg ikke kunne delta i samlingen i Oslo tidligere i år, noe som skyldes en noe hektisk aktivitet på hjemmefronten. Etter en beinhard innsjutt, selvsagt noe på overtid, ble jeg ferdig med dr.ing-avhandlingen den 17.mai kl 0200 (midt under det store torgslaget i Trondheim). Eksamen ble avlagt "lille sankthansaften" og ble etterfulgt av en ukes dvaletilstand. 1. juli begynte jeg i ny jobb, og 2. august kl 0017 ankom en ny Svinning til denne vår ikke alltid like fantastiske verden, en "kjempegutt" på 4050gr. og 54cm.

Nåvel, etter 5 år burde en kanskje starte med begynnelsen ikke slutten. Jeg ble ferdig med diplomene i april -73, og begynte umiddelbart som vit.ass. ved Institutt for Røntgenteknikk, og var siden universitetsstipendiat i to år. Siden studentbelastningen ved instituttet ikke er så spesielt stor, ble det en god del tid til egen forskning, og etter som åra gikk har jeg fått fullført en del arbeider innen strukturløsning av organiske forbindelser. Ved siden av røntgenteknikk og elektronmikroskopi tok jeg en del fag ved Institutt for Biofysikk. Da tida for avslutningen av dr.ing-studiet nærmet seg, begynte jeg å studere "stilling ledig"-annonsene for å finne et sikrere levebrød enn åremålsstillinger hos staten med begrenset totaltid. Som ventet førte ønsket om å bli i Trondheim til et fullstendig brudd med det meste av det jeg hadde drevet med til da. Jeg ble ansatt hos SINTEF, avd for mekanisk teknologi, på noe som tituleres som Teknologiutviklingsprosjektet. (!. red.utr.) Vi holder hovedsaklig på med instrumentering, simulering og automatisering i forbindelse med prosesser for plastisk forming av aluminium, og håpet er (lysegrønt?. red.asos) at vi engang skal kunne opptre som "konsulenter" for deler av norsk industri.

Gruppen av Olavs utsendinger i det runde hus ved Nidelven ble etter årsskiftet 72-73 stadig mindre, og døde etterhvert helt ut (tror jeg), og livet antok et mer regelmessig mønster. Jeg giftet meg i juli-75 med en husbyggingsingeniør, in spe, og flyttet til Tyholt. Vi bor nå like nedenfor Skipsmodelltanken, og skulle noen dra forbi, så gjør endelig det. Nei, det jeg ville sagt var: så stikk endelig innom.

Hilsen
Torgeir

PER TEIGEN:

Jeg er forlovet, bosatt på Tyholt i Trondheim og har siden april i år (78) vært ansatt ved Norges Skipsforskningsinstitutt, hvor arbeidet består av forskning (hydrodynamikk) og rutine (modellforsøk) rystet sammen i en noenlunde spiselig blanding.

Gammel vane er vond å vende, så jeg er fortsatt pasjonert langdistanseløper og sliter joggeskoa ca. 4 ganger i uka. I fjor ble jeg kretsmester (bedrift) på 1500m og 5000m, men klarte ikke å gjenta suksessen i år. Marinteknisk-NTH har forresten et ganske godt bedriftsidrettslag, så jeg håper å møte noen av gutta til dyst i HK-stafetten neste år

Ellers kan jeg jo føye til at jeg siden NTH har tilbrakt ett år i militæret og ett ved Den arabiske (persiske) gulf, og at jeg har tatt dr.ing-grad i matematikk (juni 78) på emnet funksjonsalgebraer

Hilsen
Per Teigen

MAGNE TØRHAUG:

Kjære klassefrendar!

Kort sagt har eg lite sensasjonelt å fortelje frå dei siste fem åra. Som den gode småborgar eg er, vart eg hverken terrorist, småbrukar, sjømann eller geni, men kven veit, kanskje får eg fredsprisen ein dag? I rein protest mot at eg fortsatt bur i Oslo har eg meldt meg inn i Noregs Mållag!

Eg er gift med Bjørg og vi har eitt barn, Hilde.

Kort og sarkastisk om dei siste fem åra (fagleg):

- 1973: Militærtjeneste. Eg legg alt som heiter tenking på hylla, og drikk raudvin i Lillehammer ein fin sommar. Hausten vert eg overflytta til Forsvarets forskningsinstitutt og driv forskning på kanonar, jet og bazooka. Meir raudvin.
- 1974: Ut frå slagmarka. Eg startar i PROFO (sjå Lars sitt innlegg) og får for første gongen betaling for å snakke overbevisande om ting eg ikkje har greie på. Ung og dynamisk om sagbruksøkonomi. Eg har fått slips og kan å knyte det. Prinsippet bak all konsulentverksemd, er ikkje at du veit mykje, men at du veit meir enn kundane dine.
- 1975: Eg får betre betalt i Veritas, og starter der. Risikoanalyse er tingen! Ingen har greie på det, så no er eg trygg, her blir eg.
- 1976-: Stadig i Veritas.

Så no bur eg altså i tigerstaden. Eg trivest i eit roleg familieliv og har eit arbeid som eg ser litt mål og meining med, trass i det eg antyda over.

Planer for framtida:

Bjørg og eg kjenner oss litt rotlause her i Oslo. Vi vil gjerne flytte nordover, helst til Sunnmøre, der Bjørg kjem ifrå.

Eg er av og til litt lei av traskinga langs "den slagne landevei". Som eg ser det idag, verkar det berre så altfor sikkert å fortsette slik eg har starta. Ein er sikra å få det bra økonomisk, og alt etter iver/latskap, interesse, flaks/uflaks vil ein vel og få ein slags fagleg karriere. Det er direkte til å verte lei av. Er dette det som fører til framgang for kropp og sjel, folkens?

Men mykje kan hende - kanskje er ikkje Rockambole riktig daud enno.

God jul!

Magne

KJETIL VATN:

Kjære Olavs menn!

Erkjennelsens time er kommet, jeg sitter med blokk og blyant og skal si noe om min egen situasjon og hva som har hendt meg siden vi for 5-6 år siden ble kastet ut av NTH-skolen. Beretningen vil neppe bli antatt hos Aschehoug, men prisverdig er det at noen, tross den labre kunstneriske verdi, har meldt sin interesse.

Fra Trondheim gikk min vei til de vernepliktiges rekker, nærmere bestemt FFI på Kjeller, hvor de mer givende oppgaver besto i å optimalisere drapsfrekvensen. Mange av Olavs menn møtte jeg der.

Delvis før militærstøvet var drysset av, var jeg operativ ved Papirindustriens Forskningsinstitutt på Vinderen i Oslo, i en systemgruppe på i alt 7-8 personer. Begrepet forskning er i den sammenheng noe tvilsomt, den var i så fall meget anvendt. Oppgavene dreide seg om EDB-baserte planleggingsmodeller for treforedlingsindustrien.

Grepet av den grønne bølge desentraliserte vi oss for ca. 1 år siden. Vi havnet i det strøk hvor vi finner våre "roots", Inn-Trøndelag. Jeg jobber i Norske Skogindustrier A.S. på Skogn (konsernet har ca. 10 produksjonssteder, 2800 ansatte, omsetning 1 milliard, går med overskudd) og bor i Levanger. (Vits om Levanger: A sier: "Har du hørtom han som gikk seg vill i Levanger?", B svarer: "Nei!?", hvorpå A repliserer "Ikke jeg heller".)

Jeg har den noe intetsigende tittel av konsulent, og skal stille med operasjonsanalyse og diverse annen bruk av matematiske modeller. Det er et bra gap mellom økonomene og "tannhjuls"-ingeniørene, så problemet er å finne et sted å starte.

Lokalmiljøet her gir mulighet for utfoldelse på flere områder. Det er ikke ofte at familien er samlet en hel ettermiddag og kveld. Jeg er forresten gift med den samme som den gang (jeg innrømmer det: jeg er tradisjonell), vi har kommet opp i tre barn, de to siste har samme fødselsdag. Man bedriver da planlegging.

Jeg må dessuten berette at vi fyrer med selvhugget ved. Årsakene er mange, bl.a vil jeg ikke uttale meg for eller mot atomkraft før et alternativ er prøvd. Dessuten er jeg delvis forpliktet, jeg er medlem av et utvalg hvor alternativ bruk av lauvtreressursene i Indre Namdal diskuteres.

I samme ressursbesparende ånd syklet jeg 10km til jobben i sommer såsant været tillot det. Og faktisk har trønderværet vært adskillig bedre enn hva skeptikerene i Oslo hevdet før vi flyttet.

Og i disse krise/streiketider må man vel tenke på en viss økning av selvforsyningsgraden av visse varer. En del av lærdommen fra NTH-tiden har ikke vært forgjeves. Det blir nok jul i år også.

Hilsen
Kjetil Vatn

ARNE VENSTAD:

I et desperat forsøk på å unngå stygg sjikane sender jeg en liten tilstandsrapport her fra byen ved Nidelven

Etter et mellomspill i Tromsø er jeg altså tilbake her i Trondheim. Jeg arbeider som forsker ved RUNIT og er med på å utvikle et nytt programmeringsspråk, CHILL, som skal bli internasjonal standard ved programmering av telefonsystemer. Dersom dette banebrytende pioner-arbeid ikke skulle sprengre den menneskelige erkjennelsesramme og løfte hele menneskeheten opp på et høyere stadium av lykke, bruker jeg fritida til å løse verdens energiproblem. Nedenfor gjengir jeg en skisse av min oppdriftsgenerator "Archimedum mobile".

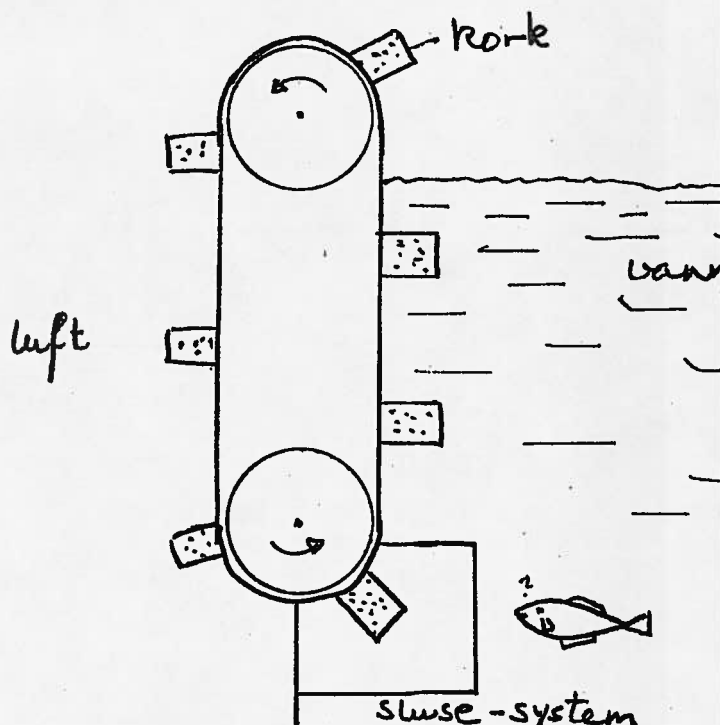
Det siste halvår har jeg pendlet mye til Odalen hvor jeg har snekret opp et tilbygg på mitt opphavs hus

Jeg regner ikke med å få fritidsproblemer i den nærmeste framtid. Den 28/10 d.å. trer jeg nemlig inn i den hellige ektestand

God jul alle sammen

Med vyrdsam helsing
Arne Venstad

P.S. Det gjenstår noen mindre praktiske problemer med slusesystemet på "A. m.". (Maskindeler var ikke mitt sterkeste fag). D.S.

LARS ØBERG:

Vi er p.t på flyttefot. Den gamle verten vår fant det plutselig for godt å kaste oss ut. Det medførte mye mas og uro før nytt krypinn var sikret. Boligmarkedet her i Oslo er jævlig.

"Vi" omfatter ikke flere enn Silja og meg. Hun bodde også en tid i Trondheim, for de som lurer på hvem det nå kan være. Vi har bodd i Oslo fra våren 1973. Etter "diplom" på Jernverket avtjente jeg mine 12 mnd. ved Forsvarets Bygningstjenestes forsøkskontor på Akershus. I sivile klær og med statssubsidiert leilighet på Majorstua ble det en ganske behagelig tid!

Fra våren -74 og fram til idag har jeg hatt tilhold i Produksjonsteknisk Forskningsinstitutt (PROFO). Jeg arbeider med problemstillinger innen material- og produksjonstyring og industriell økonomi, delvis oppdragsrettet, delvis NTN-prosjekter. Det er blitt en del reisevirksomhet og jeg har vært heldig nok til å få flere studieturer til USA. Som en kuriositet kan jeg nevne at de kaller meg Seniorkonsulent. Den kan jeg bare bruke skriftlig!!

Uten presset fra Olav V er det blitt lite proff-idrett etter de store oppgjørene på Lerkendal. Erik B. dro meg med på laget til den berømte fotballklubben KOLL. Jeg har vært med på å spille de ned fra 6.div til 8.div på tre sesonger. Selv dro han til statene. Ellers dyrkes friluftslivet, ski om vinteren og helst fiske sommerstid. Hardangervidda er fantastisk. NEI til inngrep.

Initiativtakerene ber om framtidstanker, men her finnes ingen karriereplan. Silja tenker på viderutdannelse og det reduserer frihetsgradene. Jeg føler imidlertid tiden som moden for en overgang fra relativt uansvarlig FoU-aktivitet til en stilling i industrien. Det skal være noe forskjell på teori og praksis også innen mitt fagfelt, sies det. Vi får se.

God jul og velkommen til oss!

Lars Øberg

KJETILL ØSTGAARD:

Utdrag fra "HVEM ER HVEM" (SIPO FORLAG)

Rap. nr. 200148 35149.

Oversendes: Olav

Navn: Østgaard, Kjetill

Adresse: Forlatt gl Schøyensgata 8, - Utleirveien 37A; rekkehus. 2x5 bur i selveierlag med felles gods inneh.: Hellelagte gangveier (dugnad), parklignende vegetasjon (grønn) (ca.), lekeplasser, akebakke, fotballbane, flaggstang etc. Masse barn & naboer.

Fam.status: 1 mindretall.

Ektefelle: Turi. Forts. lektoral støttespiller ved Grh. Schönings skole. Klassisk kvinnefronter, m.m. Snill, Flink og God (noe cyklisk).

Barn 1: Jorunn (ref. veggavis 1971), nå 7 år. Begynt på Nidarvøll skole, teoretiske studier; "Ola ser sol. fi-fi og fo-fo sa is". Speider, småsløyd og masse venner, hjemom av og til. Utrolig som tida går.

Barn 2: Pål, 4 år. Humorist og jubelgutt. Medfødt hjertefeil og hjerneskade (epilepsi m.m.), div. operasjoner & behandlinger. Nå integrert i vanlig barnehage. Skjønner det han vil. Vil nå, under tvil, lære å snakke. Glad i: erting, eventyr, oppvask, bamser, busser, bading, bøker m.m.

Bil: Renault 4, grønn. Sjøfører: Turi. Kjetill skal ta førarkort sept.-78, men så ringer Einar og sier det har blitt november? (AVLYTTET).

Andre fam.medl.: Storebams, Gulbams, Brunebams, Mimmim m.fl.

Politisk holdning: IN GUARD MODE - OVERFLYTTET ARKIV B 1976.
Hedning. Underskriftslisteunderskriver m.m.
Infiltrasjonsområde: Etter dipl.: Freelance biofysiker 1
mnd. Arbeidsløs. Vit.ass. ved Inst. for havnebygging (ose-
anografi) 1/2 år. Arbeidsløs. Forsker ved Havne- og vass-
dragslab. (SINTEF) 1/2 år. Arbeidsløs. Univ. stip. ved Avd
for medisin, arb.sted Inst. for biofysikk 3 år (kjønnshor-
moner). Arbeidsløs. nå hjemmeværende dringer i avslutnings-
fasen, skal dringe ferdig til jul. NTNf-stipendiat i arbeid-
smedisin (toksiologi) fra 1.jan. 1979.
Konklusjon: Han Lever, Han Lever, Endnu!

Kjetill

Navn, adresse	Arbeidssted	Hjemsted
Terje Andersen	Det norske Veritas Veritasveien 1 1322 Høvik	St. Edmundsvei 39D Oslo 2
Ulf J. A. Bohman	Bohman & Ramberg	Tømtebakken 33 1362 Billingstad
Arild Botne	UKJENT	ENGLAND
Erik Boye	Det norske Radiumhosp. Montebello Oslo 3	Schøningsgt 43 Oslo 2
Johannes Bremer	Inst.f.røntgenteknikk NTH 7034 Trondheim	Victor Baumanns vei 10B 7000 Trondheim
John I. Brungot	Operaskolen ?	Skogveien 2 1450 Nesoddtangen
Tore Bye	Medisinsk Institutt Universitetet i Bergen 5000 Bergen	Studenbyen Fantoft A510 5036 Fantoft
Erik Dahl	Elektroavdelingen NTH 7034 Trondheim	Skjetnemarkvn 3B 7081 Skjetnehaugan
Peer Dalberg	Det norske Veritas Veritasveien 1 1322 Høvik	Høvik Skolev. 7B 1322 Høvik
Magnar Dalland	UKJENT	Badstu-stredet 6A 5000 Bergen
Guttorm Endrestøl	UKJENT	California USA
Leif R. Forsth	Inst.f.tekn.fysikk NTH 7034 Trondheim	Jonsvannsvn 105B 7000 Trondheim
Even Førland	Inst.f.fysikalsk kjemi NTH 7034 Trondheim	UKJENT
Håkon Helland	Chr. Mich. Inst Fantoftvegen 38 5036 Fantoft	Natlandslia 15 5040 Paradis
Svein Egil Hjelmtvedt	Berntsen & Boe A/S Oslo	Borgenvn 36B 1370 Asker

Navn, adresse	Arbeidssted	Hjemsted
Wiggo H. Holm	Phillips Petroleum Comp. Norway 4000 Stavanger	Bendiktstien 9 4000 Stavanger
Atle Honne	Det norske Radiumhosp. Montebello Oslo 3	UKJENT
Steinar Huse	Brigade Nord Heggelia	Brigade Nord Heggelia
Peter Klaveness	UKJENT	8112 Sacramento St. Fair Oaks, Ca 95628 USA
Øystein Larsen	Rasjonaliseringsdir. Oslo	Vetlandsvn 8 Oslo 6
Dagfinn Løvhaug	FFI, avd for Toksiologi 2007 Kjeller	Skjettenbyen
Arvid Næss	NSFI 7000 Trondheim	Nedre Alle 5 7000 Trondheim
Einar Nødtvedt	Det norske Veritas Veritasvn. 1 1322 Høvik	Thv. Erichsens v 9 Oslo 2
Jacob A. Nøtthellen	Rikshospitalet Oslo 1	UKJENT
John O. Ottestad	Norsk Hydro Oslo 1	Ovenstadvegen Lierskogen
Rolf N. Pettersen	Bergens Mek. Verksteder 5000 Bergen	Nebbestølen 71 5033 Fyllingsdalen
Aasbjørn Pålshaugen	Vardal Ungdomsskole 2800 Gjøvik	Rognstien 37 2800 Gjøvik
Jo Sandbu	Hovedbiblioteket NTH 7034 Trondheim	Incognito gt 2 Oslo 1
Gunnar Sletvold	Statoil Lagårdsvn 78 4000 Stavanger	Kannikbakken 6 4000 Stavanger
Morten A. Smeby	UKJENT	Furilia 28 5082 Eidsvågneset

